ROLUL COMITETULUI REPREZENTANȚILOR PERMANENȚI (COREPER) ÎN PROCESUL DECIZIONAL COMUNITAR

*Natalia SUCEVEANU**
*Cristina BANCU***

РОЛЬ КОМИТЕТА ПОСТОЯННЫХ ПРЕДСТАВИТЕЛЕЙ (COREPER) В ПРОЦЕССЕ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЙ ЕВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА

Данная статья подтверждает значимость Комитета постоянных представителей стран Европейского союза (COREPER) в ходе принятия решений и анализа основных задач, которые сосредоточены в основном на подготовке работы Совета Европейского Союза и исполнения порученных мандатов.

Хотя COREPER не является учреждением Европейского союза, он постепенно завоевал авторитет и незаменимое место в разработке и принятии европейских решений. COREPER занимает центральное место в процессе принятия решений в рамках европейского сообщества, в то же время он является форумом для диалога (между постоянными представителями и между властью представленной страны), а также органом осуществления политического контроля (поскольку устанавливает руководящие принципы и осуществляет надзор за работой группы экспертов). COREPER несет ответственность за оказание помощи в Совете Европейского Союза в рассмотрении предложений или проектов документов, представленных в Комиссии на этапе предварительных переговоров.

ROLE OF THE PERMANENT REPRESENTATIVES COMMITTEE (COREPER) IN EUROPEAN UNION DECISION- MAKING

This article comes to revealing the importance of the Committee of Permanent Representatives of the European Union (COREPER) in the process of making committee's decision and analysis of its main tasks which mostly focuses on the preparing of the work of the Committee and executing mandates given to her.

Although it is not an institution of the European Union, COREPER has gradually gained authority and irreplaceable position in the development and adoption of community's decisions. COREPER occupies a central position in making Community's decision, being in the same time a forum for dialogue (between the Permanent Representatives, the representatives of the states) and a body that exercises political control (by the fact that sets guidelines and oversees the work of expert groups). COREPER is responsible for assisting the Council of the European Union in resolving proposals or draft instruments submitted by the Commission, at the level that involves preliminary negotiations.

Toate cele 27 state membre ale Uniunii Europene (UE) au cîte o reprezentanţă permanantă la Bruxelles, care reprezintă interesele politice şi economice ale statelor europene, similar şi Comisia Europeană are cîte o reprezentanţă în fiecare dintre ţările UE.

Reprezentanţele permanente pe lîngă UE nu sunt pur şi simplu misiuni diplomatice bilaterale, ci sunt mai degrabă o extindere a guvernelor naţionale, un fel de birouri guvernamentale, care interacţionează zilnic cu instituţiile europene şi cu alte reprezentanţe permanente şi care reprezintă interesele cetăţenilor naţionali.

Pentru fundamentarea proiectelor legislative comunitare, înalţi oficiali, precum şi funcţionari publici desemnaţi de către statele membre, expun puncte de vedere şi negociază poziţii în aceste structuri, respectînd conduita şi practicile specifice în aceste cazuri.

Oricare ar fi nivelul de reprezentare şi instituţia europeană la care ne referim, contribuţia statelor la procesul de luare a deciziilor se realizează prin reprezentanţii lor. O parte importantă a misiunii pe care aceştia o au de îndeplinit se referă la negocierea poziţiilor pe care le susţin, iar simpla prezenţă la întîlnirile de lucru nu garantează succesul misiunii. Pentru aceasta, persoanele desemnate trebuie să posede anu-

* ***Natalia SUCEVEANU*** – doctor în drept, conferenţiar universitar, Catedra drept internaţional şi drept al relaţiilor economice externe, Facultatea de drept, Universitatea de Stat din Moldova.
** ***Cristina BANCU*** – magistru în drept, Catedra drept internaţional şi drept al relaţiilor economice externe, Facultatea de drept, Universitatea de Stat din Moldova.

mite abilităţi şi competenţe profesionale şi personale care să le susţină demersurile.

Consiliul Uniunii Europene este organizat pe mai multe nivele ierarhice şi conţine diferite structuri orizontale. Pe orizontală, Consiliul se poate întruni în nouă formaţiuni, şi chiar dacă există diferite formaţiuni ministeriale ale Consiliului, în funcţie de chestiunile în discuţie, principiul reprezentativităţii unice a acestei instituţii nu se pune sub semnul întrebării, Consiliul rămînînd aceeaşi unică instituţie. Pe verticală, Consiliul este format din trei nivele: nivelul reprezentat de grupurile de lucru (working parties), Comitetul reprezentanţilor permanenţi (COREPER) şi Comitetele de nivel înalt.

COREPER – din franceză Comité des représentants permanents, este Comitetul Reprezentanţilor Permanenţi în Uniunea Europeană, fiind un organ auxiliar al Uniunii Europene, menit să ofere sprijin şi ajutor Consiliului Uniunii Europene.

Instituit prin tratatul de fuziune din 1965, COREPER-ului îi revine cea mai importantă parte din procesul de pregătire a deciziilor. Pentru o bună înţelegere a rolului Coreper în procesul decizional comunitar vom încerca să analizăm consecutiv momentele importante în evoluţia istorică a acestui organism în cadrul costrucţiei europene, structura şi funcţionarea acestuia. Astfel, putem menţiona următoarele etape de evoluţie a COREPER:

▪ Iniţial Tratatele de la Roma, art. 151 din Tratatul CEE, [1, art. 151] art. 121 din Tratatul CEEA [2, art. 121] arătau că prin Regulamentul interior adoptat de Consiliu se putea constitui un comitet format din reprezentanţi ai statelor membre cu sarcina de a pregăti lucrările Consiliului, fără a detalia rolul şi atribuţiile acestuia.

▪ Ulterior, în baza art. 16 din Regulamentul interior al Consiliului a fost constituit COREPER, fiind confirmat în continuare prin dispoziţiile art. 4 din Tratatul de fuziune de la Bruxelles, care prevedea înfiinţarea unui comitet format din reprezentanţi permanenţi ai statelor membre cu sarcina de a pregări lucrările consiliului şi de a executa mandatele care îi vor fi încredinţate de acesta. [9, pag. 70].

▪ Această dispoziţie este preluată de Tratatul de la Maastricht [3 art.151] care instituie o Uniune Europeană formată la început din 12 state.

▪ De asemenea anumite dispoziţii referitoare la COREPER au fost instituite prin Tratatul de la Amsterdam [4 art. J15]. Completarea se referea la faptul că acest comitet poate adopta decizii de procedură în cazurile prevăzute de Regulamentul interior al Consiliului.

COREPER este "*un organ auxiliar al Consiliului, pentru care realizează pregătirea şi punerea în aplicare a lucrărilor. Funcţia Coreper de îndeplinire a sarcinilor care îi sunt atribuite de către Consiliu nu-i dau prerogativa de a lua decizii care aparţin, în conformitate cu Tratatul Consiliului*." În partea ce ţine de natura sa juridică este relevant să menţionăm că COREPER nu este o instituţie a UE, şi nici un organism cu propria sa competenţă de luare a deciziilor. De aceea, liniile directoare stabilite de către COREPER pot întotdeauna fi puse în discuţie de către Consiliu.

Originalitatea şi desigur importanţa acestui organ în cadrul Uniunii Europene derivă şi din modalitatea de lucru şi atribuţiile sale efective. Astfel, din analiza practică şi teoretică a activităţii Coreper desprindem următoarele atribuţii:

▪ Asigură consistenţa politicilor şi acţiunilor Uniunii avînd în vedere ca să fie respectate în acest sens următoarele principii şi reguli: principiul legalităţii, subsidiarităţii, proporţionalităţii, precum şi respectarea regulilor de procedură, transparenţa şi calitatea proiectelor redactate;

▪ Pregăteşte sesiunile Consiliului Uniunii Europene şi asigură activităţile între sesiunile sale;

▪ Oferă posibilitatea statelor membre să-şi exprime opiniile în vederea luării unei decizii cu scopul de a facilita luarea unei măsuri bine întemeiate, gîndite şi organizate pentru a asigura armonizarea dintre statele membre;

▪ Pregăteşte deciziile în cadrul Consiliului Uniunii Europene;

▪ Asigură buna desfăşurare a lucrărilor la toate nivelurile Consiliului Uniunii Europene;

▪ Contribuie, asigură şi totodată pregăteşte spre adoptare decizii, regulamente (legislaţia comunitară);

▪ Pregăteşte toate materialele necesare spre adoptarea proiectului de buget de către Consiliul Uniunii Europene care apoi e supus votului Parlamentului European;

▪ Şi nu în ultimul rînd apără interesele statelor membre prin intermediul Consiliului Uniunii Europene.

COREPER este compus din două organe (Regulile de procedură, art.19 alin. (2), fraza 1): membrii COREPER (II) sunt ambasadorii din statele membre la Bruxelles, în timp ce cei ai COREPER (I) sunt adjuncţii lor. În privinţa membrilor care intră în componenţa acestuia există opinii separate în literatura de specialitate [8 pag. 334], deşi în unanimitate se recunoaşte calitatea acestora de delegaţi înzestraţi cu abilităţi diplomatice înăscute, fiind funcţionari calificaţi, cu competenţe profesionale notorii.

Principalele sarcini ale COREPER sunt de coordonare a lucrărilor Consiliului, oferind evaluări detaliate ale dosarelor şi sugerând opţiuni concrete. Înainte de a remite orice text Consiliului spre adoptare, CORE-

PER încearcă să obțină un acord la nivelul său. De regulă, Consiliul va confirma acest acord.

COREPER efectuează toate lucrările preliminare pentru Consiliu, care este legal o unitate, dar se întruneşte în nouă configurații diferite (de exemplu, Consiliul pentru ocuparea forței de muncă, piața internă, energie), precum şi pentru toate domeniile care intră în competența Uniunii (inclusiv PESC şi JAI). Coerența lucrărilor Consiliului este asigurată de către prezența permanentă a membrilor COREPER la Bruxelles cu cunoştințe detaliate.

Înainte de întrunirile Consiliului, toate punctele de pe ordinea de zi sunt examinate de către Coreper, cu excepția cazului în care Consiliul decide altfel (unanimitate) sau Coreper însuşi (majoritate simplă). Numai dezbaterile Consiliului cu privire la agricultură au fost întotdeauna coordonate într-o mare măsură de către comitetul special pentru agricultură.

COREPER I pregăteşte un număr mare de reuniuni speciale ale Consiliului (de exemplu, ocuparea forței de muncă, piață internă, industrie, energie, etc), în timp ce Consiliile care discută domenii sensibile de natură politică sau instituțională şi probleme generale (de exemplu, pentru Afaceri Generale, ECOFIN, Justiție şi Afaceri Interne) intră în sfera de competență a COREPER II.

Întîlnirile COREPER au loc săptămînal; de regulă, COREPER I se întruneşte miercuri şi uneori, vineri, în timp ce Coreper II se întruneşte joi. În săptămâna precedentă reuniunii Consiliului pentru Afaceri Generale şi Consiliului ECOFIN, COREPER II se întruneşte miercuri. Reuniunile sunt convocate prin telex, eventual cu 4 zile în prealabil.

Problemele pentru ordinea de zi a COREPER sunt propuse de preşedinte sau de Secretariatul General al Consiliului, dar trebuie să fie aprobate de preşedinte, în orice caz. Acestea sunt incluse la momentul convocării.

De regulă, ordinea de zi provizorie trebuie să fie stabilită de către preşedintele fiecărui COREPER, care este de obicei făcută joi dimineața pentru COREPER I şi joi seara pentru COREPER II.

La fel ca şi ordinea de zi a Consiliului, ordinea de zi a COREPER este împărțită în două părți. Partea I (corespunde cu partea A din ordinea de zi a Consiliului) şi cuprinde dosarele care au fost convenite în cadrul grupului de lucru al Consiliului, ceea ce înseamnă că acestea pot fi aprobate de către COREPER, fără nici o dezbatere. Cu toate acestea, includerea unor probleme în conformitate cu partea I, nu constituie un obsatcol ca, în cursul adoptării acestor probleme, membrii COREPER, Secretariatul General al Consiliului sau al Comisiei să înainteze opinii, să facă declarații în protocolul Consiliului sau să retragă acordul provizoriu dat de delegația în cauză. În cazul în care o delegație formulează o obiecție, problema va fi discutată în conformitate cu partea II, la următoarea întrunire.

Dosarele din partea II (corespunde cu partea B din ordinea de zi a Consiliului) şi trebuie să fie examinate de către COREPER cu privire la subiect. Dacă COREPER ajunge la un acord cu privire la orice dosar în conformitate cu partea II, acesta din urmă devine un "subiect A" de pe ordinea de zi a Consiliului. După finalizarea discuțiilor în privința unui subiect în conformitate cu partea a II-a, concluziile Comisiei şi acțiunile relevante sunt fixate.

La cererea uneia sau a mai multor delegații, un nou subiect poate fi adăugat în timpul adoptării agendei finale, la începutul întrunirii, cu condiția ca COREPER să-şi dea acordul unanim. Această opțiune este strict limitată la cazurile în care aceasta este justificată de circumstanțe excepționale.

Subiectele care poartă mențiunea "după caz" pot fi excluse de către preşedinte la anunțarea genericului. Această procedură complică programarea de discuții şi a sarcinilor delegațiilor, motiv pentru care se utilizează numai în cazuri excepționale.

În baza programului provizoriu, Secretariatul General al Consiliului întocmeşte pentru delegații rapoarte sau scurte memorandum-uri despre subiectele din partea I. Pentru partea II, sunt pregătite înregistrări cu privire la stadiul de discuții şi (confidențial) note ale discursurilor pentru preşedinte. Pentru a fi la curent cu discuțiile, preşedintele este informat despre detaliile şi cea mai bună procedură de examinare a dosarelor. Preşedintele trebuie să recepționeze dosarul pentru a fi discutat, nu mai târziu de o zi înainte de şedință. În cazul în care este oportun, preşedintele poate recurge la propria sa contribuție specifică - în general, sub forma unui compromis - cu scopul de a concilia „interesele diferite" ale delegațiilor ("package deal"). Această contribuție este pregătită de către preşedinte, cu sprijinul Secretariatului General al Consiliului, de obicei, în cooperare cu Comisia Europeană.

Personalul auxiliar al COREPER - membrii acestuia care se întrunesc cu o zi inainte de întrunirea COREPER sub numele de **MERTENS Group** (pentru Coreper I), precum şi de **ANTICI Group** (pentru Coreper II) pregăteşte discuțiile în cadrul COREPER. Orice propunere a delegațiilor (de exemplu, subiectele gen "orice alte afaceri") trebuie să fie prezentate preşedintelui grupului respectiv într-o formă exactă şi detaliată. Fiecare delegație în grupurile MERTENS sau ANTICI face o notificare scrisă asupra rezervelor formulate, care sunt apoi folosite de către Secretariatul General pentru a alcătui o listă, aceasta fiind dată citirii la începutul şedinței COREPER.

Grupul ANTICI (numele primului său preşedinte) a fost înființat în 1975 pentru a revizui agenda Coreper II şi a soluționa detalii tehnice şi organizatorice. Această etapă pregătitoare oferă, de asemenea, o primă idee asupra pozițiilor care vor fi adoptate de diferitele delegații la şedința COREPER. ANTICI Group este format din personalul auxiliar al Reprezentanților Permanenți şi un reprezentant al Comisiei. La şedințele Grupului mai asistă cîte un membru al Cabinetului Secretariatului General şi un funcționar din cadrul Serviciului juridic. Grupul este însărcinat cu stabilirea ordinii în problemele de pe ordinea de zi şi pregătirea rezoluțiilor asupra subiectelor din partea I a agendei, precum şi transparența discuțiilor Coreper şi a Consiliului. În afară de aceasta, el asigură ca înregistrările rezumative ale şedințelor precedente ale COREPER să poată fi aprobate de către Reprezentanții Permanenți. La respectiva reuniune, de asemenea, delegațiile anunță ce moțiuni intenționează să prezinte pentru includerea unor subiecte la categoria "orice alte afaceri". MERTENS Group, înființat în 1993, realizează aceleaşi funcții pentru COREPER I.

În temeiul tratatelor, au fost create mai multe comitete speciale pentru coordonarea activităților Consiliului în domenii specifice. Cu toate acestea, având în vedere cadrul instituțional uniform prevăzut de Tratatul CE, funcția esențială a COREPER nu este afectată de aceste comitete, adică comitetele se concentrează asupra unor probleme specifice tehnice, în timp ce Coreper se ocupă de mai multe probleme generale de natură politică şi instituțională.

Comitetul Economic şi Financiar monitorizează situația monetară şi financiară şi tranzacțiile de plată ale statelor membre şi în mod regulat raportează Consiliului şi Comisiei. În plus, Comitetul revede situația cu privire la tranzacții monetare şi libertatea de circulație a capitalului cel puțin o dată pe an şi informează Consiliul cu privire la constatările făcute.

Comitetul "articolului 133" (aşa-numitul Comitetul 133) a fost creat în domeniul Politicii comerciale comune. În urma autorizării de către Consiliu, Comisia, consultînd acest comitet, desfăşoară negocieri privind încheierea unui acord dintre Comunitate şi unul sau mai multe state sau organizații internaționale în sfera de aplicare a politicii comerciale comune.

Comitetul politic şi de securitate este un organism de consultare şi de conciliere, care monitorizează şi analizează situația internațională şi dezvoltarea acesteia în domeniile reglementate de PESC. Aceasta contribuie la definirea politicilor prin emiterea de opinii. În plus, acesta supraveghează punerea în aplicare a politicilor asupra cărora statele s-au pus de acord, fără a aduce atingere competențelor preşedintelui şi ale Comisiei.

Instituit prin articolul 36 din TUE, **Comitetul de coordonare pentru poliție şi cooperarea judiciară în materie penală** (aşa-numitul Comitetul Articolului 36), emite opinii pentru Consiliu şi contribuie la pregătire lucrărilor Consiliului în formațiunea JAI.

Comitetul Special pentru Agricultură pregăteşte problemele abordate de către Consiliul Agricultură. Comisia, prin urmare, are acelaşi rol important în domenii agricole foarte tehnice, aşa cum îl are COREPER în alte domenii. Subiectele care au fost examinate sunt, prin urmare, incluse în mod direct în ordinea de zi pentru Consiliul Agricultură.

Pentru a ajuta la pregătirea lucrărilor Consiliului, COREPER poate înființa comisii sau grupuri de lucru prin intermediul unui mandat adecvat. Aceste grupuri sunt compuse din delegați din toate statele membre. În funcție de cerințe în fiecare caz, activitatea lor poate fi programată pe o bază mai mult sau mai puțin permanentă.

Conducerea personalului acestor comisii, ca şi în cazul comitetelor înființate prin tratate, este reglementată prin Regulile de procedură, articolul 19, punctul 3, a treia şi ultima frază respectiv (în principiu, acestea sunt prezidate de către statul membru care deține Preşedinția UE).

COREPER este prezidat de către reprezentantul permanent sau de adjunctul Reprezentantului Permanent al statului membru care deține preşedinția în cadrul Consiliului.

Şedința începe cu adoptarea finală a ordinii de zi. Delegațiile prezintă propuneri pentru includerea unor subiecte la categoria "orice alte afaceri" şi/sau subiecte noi, şi preşedintele stabileşte ordinea finală pentru punctele de pe ordinea de zi.

Ulterior, preşedintele solicită membrilor de a confirma rezultatele discuțiilor cu grupurile ANTICI şi MERTENS şi de a adopta subiectele din partea I de pe ordinea de zi. În acest moment, pot fi făcute rezerve şi declarații.

După finalizarea discuțiilor, preşedintele poate să declare acordul COREPER asupra unui subiect şi să propună includerea în categoria "Un subiect A", în ordinea de zi pentru una din următoarele reuniuni ale Consiliului.

Dacă s-a ajuns la un acord cu privire la o serie de întrebări legate de un singur subiect, în timp ce au rămas diferențe de opinii în alte domenii, Consiliul trebuie să discute despre rezolvarea lor. Subiectul este inclus în ordinea de zi a Consiliului în partea B.

Dacă unele întrebări necesită o examinare mai profundă de către COREPER, înainte de a fi transferate la Consiliu, subiectul este fixat din nou pe ordinea de zi pentru una din urmatoarele întruniri.

În cazul unor dificultăţi tehnice, care nu pot fi tranşate în mod adecvat în cadrul grupului de lucru sau care au apărut în cursul reuniunii COREPER, grupului de lucru competent al Consiliului i se pot da indicaţii pentru a efectua o nouă examinare a dosarului.

După discuţiile în cadrul COREPER, Secretariatul General al Consiliului întocmeşte un rezumat pentru a facilita discuţiile de mai departe în cadrul Consiliului, şi un scurt memorandum cu privire la discuţii. Dacă COREPER a ajuns la un acord unanim, Secretariatul General va întocmi un aviz privind „subiectul A" care conţine numerele documentare ale textelor care sunt propuse pentru adoptarea formală de către Consiliu, precum şi orice declaraţii.

Dosarele trebuie să fie prezentate Consiliului în termen de cel mult 14 zile înainte de reuniunea Consiliului (vezi Regulamentul de procedură al Consiliului articolul 3, alineatul (4.): *"... Numai subiectele pentru care documentele au fost trimise membrilor Consiliului şi Comisiei, cel tîrziu pînă la data la care agenda provizorie este trimisă pot fi introduse pe ordinea de zi*". În practică, însă, Consiliul, uneori convine să poarte discuţii, chiar dacă acest termen-limită nu a fost respectat. Dacă însă, dosarului respectiv i se aplică procedura de co-decizie, procesul legislativ nu se încheie după ce Consiliul a luat decizia la nivelul miniştrilor. Procedura de co-decizie aduce la masa negocierilor un partener cu drept de veto, acesta fiind Parlamentul European. Implicarea Parlamentului European în procedura de co-decizie face mult mai dificilă încheierea negocierilor la nivelul grupurilor de lucru şi al Comitetelor în Consiliu. Se consideră adoptată o propunere a Consiliului după prima lectură (first reading), numai dacă în acest proces au fost luate în considerare amendamentele propuse de PE. În caz contrar, se adoptă aşa numita „poziţie comună", iar procesul legislativ se reia în Consiliu. După o a treia lectură se constituie Comitetul de conciliere. COREPER şi Grupurile de lucru au cel mai adesea sarcina de a gestiona dosarele supuse co-deciziei, în timp ce comitetele miniştrilor participă foarte rar în a doua lectură şi în negocierile din comitetele de conciliere. Astfel, COREPER şi grupurile de lucru joacă un rol foarte important în procesul de luare a deciziilor în Consiliul UE. Potrivit cercetărilor efectuate de Hage [7] pe cîteva sute de propuneri legislative, o mare parte din legislaţia adoptată de Consiliu nu ajunge să fie discutată de miniştrii de resort şi este de fapt discutată şi adoptată de reprezentanţii statului membru în grupurile de lucru şi în COREPER. Statistic, dosarele discutate numai în grupurile de lucru şi în COREPER sunt fie propuneri legislative foarte complexe, fie dintre cele care au mai puţină acuitate sau importanţă pentru statul membru. Cazurile în care decizia este luată la nivel politic se referă mai ales la dosarele în care statele membre doresc să susţină o anumită poziţie.

Prin urmare, rolul COREPER este unul important în cadrul activităţii Consiliului Uniunii Europene, deoarece prin exercitarea şi îndeplinirea atribuţiilor de bază asigură legătura continuă a statelor membre, dînd posibilitatea exprimării punctelor de vedere al acestora şi a eventualei lor armonizări, pentru a se facilita luarea unei măsuri bine întemeiate. Consiliul Uniunii Europene cooperează cu Comisia în COREPER, normarea acestei relaţii s-a facut încă în Tratatul de Fuziune. Prin rolul încredinţat, COREPER a devenit garantul continuităţii şi al permanenţei Consiliului. Procesul de transfer de la grupurile de lucru la COREPER şi apoi la Consiliu, dă posibilitatea ca problemele mai simple să fie decise la nivelul corepunzător, lăsînd Consiliul să se concentreze asupra unor decizii mai dificile sau mai controversate. Cu toate acestea, puterea de decizie finală va rămîne întotdeauna un atribut al Consiliului, deci COREPER analizează şi întoarce propunerile venite de la Comisie, înainte de a fi luată decizia finală din partea Consiliului şi nu în ultimul rînd propunerile, deciziile Consiliului Uniunii Europene sunt pregătite de COREPER cu ajutorul unor comitete, care asigură continuitatea relaţiilor dintre statele membre [5 pag. 236].

În afară de contactul permanent cu Consiliul, Comisia şi Parlamentul European, principalii actori ai procesului decizional european, Comitetele reprezentanţilor permanenţi ale statelor interacţionează şi cu alte structuri şi instituţii ce fac parte din acest proces, precum Comitetul Regiunilor, Comitetul Economic şi Social, ONG-uri etc. De asemenea, în acest context, trebuie amintite relaţiile pe care acestea le întreţin cu structurile de decizie de la nivel naţional, cu colectivităţile locale şi regionale, cu societatea civilă şi cu organizaţiile sindicale şi patronale.

În nici un caz nu considerăm exagerată opinia potrivit căreia Comitetul Reprezentanţilor Permanenţi (COREPER) ocupă un loc fundamental în procesul de adoptare a deciziilor fiind asistentul primar al Consiliului. Rolul COREPER a crescut considerabil în calitatea sa de organism unic de pregătire a lucrărilor Consiliului, extinzîndu-se odată cu apariţia noilor domenii comunitare. Trebuie însă subliniat faptul că în exercitarea funcţiilor sale, COREPER nu se substituie nici puterii de decizie a Consiliului, nici competenţei de iniţiativă a Comisiei.

COREPER şi-a cucerit treptat un loc extrem de important în elaborarea şi adoptarea deciziilor comunitare, rolul său „discret şi eficace", fiind unanim recunoscut. Importanţa COREPER este dată de rolul său politic şi juridic, iar în ansamblu de dialogul pe care îl dezvoltă între statele membre şi Comunităţile

Europene, dînd dovadă de o cultură a compromisului formată de cunoaşterea de lungă durată a sistemului comunitar precum şi a poziţiilor partenerilor europeni [5, pag. 238].

Bibliografie:

1. Tratatul de la Roma sau Tratatul instituind Comunitatea Economică Europeană, din 25 martie 1957, a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1958.

2. Tratatul de la Roma instituind Comunitatea Europeană a Energiei Atomice din 25 martie 1957; http://ro.wikipedia.org/wiki/Euratom.

3. Tratatul de la Maastrichit privind Uniunea Europeană, semnat la 7 februarie 1992, în vigoare 1 noiembrie 1993, http://www.europeana.ro/comunitar/tratate/tratatul de_la_maastricht.htm.

4. Tratatul de la Amsterdam, adoptat de către statele membre ale UE la 2 octombrie 1997, intrînd în vigoare la 1 mai 1999, http://www.europeana.ro/comunitar /tratate /tratatul_de_la_amsterdam.htm.

5. Ana Maria Groza „Uniunea Europeană Drept instituțional" editura C.H. Beck, Bucureşti 2008.

6. Ana Maria Groza „Comunitățile europene şi cooperarea politică europeană" editura C.H. Beck, Bucureşti 2008.

7. Frank M. Hage, „Committee Decision – making in the Council of the European Union", European Union Politics, SAGE Publications, 2007.

8. Gyula Fabian, Drept Instituțional comunitar, editura Sfera Juridica Colecția Universitaria, Bucureşti 2008.

9. Tudorel Ştefan, Beatrice Andreşan–Grigoriu, Drept comunitar, editura C.H. Beck, Bucureşti 2008.

10. http://europa.eu/.

11. http://ro.wikipedia.org/wiki/Consiliul_Uniunii_Europene.

Copyright©Natalia SUCEVEANU, Cristina BANCU, 2009.